

Over kinderen-krijgen praten de mensen vandaag anders dan gisteren en als ze in de gaten krijgen dat hun buurvrouw de vijfde verwacht, kun je zoiets horen als: nou ja, 'k wil er niks van zeggen, maar dat in deze tijd van overbevolking en zo.....

Wanneer prof. dr. H. J. van Zuthem, die aan de Vrije Universiteit bedrijfs-sociologie doceert, deze opmerking zou vernemen, zou hij reageren: Nonsens, de leefbaarheid in ons land wordt er heus niet beter op als de gezinnen kleiner worden. Hij zou een voorbeeld kunnen geven. Dit: iedereen is het er wel over eens dat de situatie in de Amsterdamse binnenstad niet bar florissant is met al die auto's. Niet-automobilisten verplaatsen zich schrikachtig en uitlaatgassen inademen voort en de automobilisten rijden knorrig rondjes, want ze vinden nergens meer een parkeerplaats. Ja, redeneren de burens van de vrouw van wie het vijfde kind op komst is, maar als er nu minder mensen zijn, heb je vanzelfsprekend ook minder auto's, dus minder overlast en minder uitlaatgassen. Maar dit verhaal gaat niet op. Stel dat inderdaad de bevolking van ons land kleiner wordt, dan worden de behoeften van die bevolking dat nog niet. Integendeel, onze behoeften worden aldoor groter, groter gemáákt ook, en het gezin dat vroeger de koning te rijk was met één auto, neemt er voor mevrouw nog een autootje bij en over een poosje hebben de kinderen ook elk een eigen wagen. Man, zonder kún je toch niet! En bij het autorijden zullen ze Amsterdam niet overslaan uit eerbied voor de leefbaarheid in de binnenstad. Goed, zullen de anderen dan weer zeggen, laat dat zo zijn, maar hoe zit het in de ontwikkelingslanden? Daar zal toch wel een stevige bevolkings-politiek gevoerd moeten worden: al die kinderen, al die honger.....

Prof. Van Zuthem zal antwoorden: Zeker, dat kun je doen, gezinsplanning propageren, dat heeft uit het oogpunt van christelijke barmhartigheid ook zeker zin, maar het is beslist niet het eind van alle wijsheid. Het betekent tenslotte alleen maar dat de spoeling een beetje minder dun wordt, maar een ontwikkelingsland komt nooit langs deze manier alleen van de grond.

NIET TEVEEL MENSEN MAAR: TEVEEL BEHOEFTE

Prof. dr. H. J. van Zuthem

De heer A. Walravens

De heer J. Kuipers

Drs. J. Ramondt

Dit is opgevist uit een gesprek over dingen, die samenhangen met de problemen van rijke en arme landen, van onze steeds meer opgeschroefde consumptie-eisen en van de ginds steeds in getal toenemende bevolking. We zitten te praten in een sober gemeubileerd vertrekje in een fiks pand aan de Prins Hendriklaan in het oude zuid van Amsterdam, waar, op veilige afstand van de nieuwbouw, de sociologen van de Vrije Universiteit gehérbérgd zijn. Prof. Van Zuthem is gastheer en behalve hem treffen we in zijn kamer aan zijn assistenten de heren A. Walravens en J. Kuipers (beiden aanstaande bedrijfs-sociologen) en de wetenschappelijke medewerker drs. J. Ramondt.

De vraag die wij hen stelden luidde: De wetenschap heeft aangetoond, dat kinderen uit kleine gezinnen meer kansen op ontplooiing hebben dan kinderen uit grote gezinnen. Is het daarom voor de ontplooiing niet beter te streven naar geboortebeperving dan naar democratisering?

Aan een preciese omschrijving van ons onderwerp komen we niet toe. Het is niet erg, want het gaat in dit Vrije Universiteitsblad en daarom in dit gesprek niet om wetenschappelijke verhandelingen en positiebepalingen. We proberen alleen maar er een beetje van op de hoogte te komen tegen welke concrete vragen de mensen van de wetenschap vandaag aanlopen en tot welke stellingname zij kunnen komen.